

Олуја

Никола Раусављевић

Склањам слутње из облака и сумње из магле
које никада нисам так'о.
Облачим чист под притиском зоре
стари прашњави сако
и као оловни војник на шаховском пољу
– када ноћ у мени занеми –
корачам тихо, тупо и право
и слушам одјеке што се понављају као рефрени.
Носи их ђаво к'о комад ветра
који завија у некој равници.
Ал' иза брда нема ветрова, па спознајем –
то нису одјечи, него крици.

Злослутне сумње оживе у људима
кад уста занеме, а очи псују.
Одагнам слутње, корачам тихо,
ал' кад год зачујем крике

помислим на Олују.